

K. L.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

PEST-BUDAI

Cím:

Tárgy: 302

Hely:

Idő: 184

Forrás: *Esti Ap.*

Séták

Személy:

1953. VI. 24.

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Becsukhatom az ernyőt, nem szemerkél az eső. Várom az autóbust. Az 1-est. Déryné pici szobra idelátszik. Mosolyogva pengel a gitárt, pedig a leveleszett bokrok igencsak gyéren védik november borzongató fuvalmaitól.

A Naphegyen volt dolgom. Pontosan: egy régi könyvért jöttem át, 1845-ben rajzolta Alt Rudolf mester. Azt szorongatom a kabátom alatt. Ugyan, ki írhatta a képecskék alá a magyarázatot? Nem állom meg, hogy bele ne nézzek... Ez „Buda legkellemesebb része, köröskörül szőlődombos dombtetőkkel koszorúva... Az úgynevezett kéményseprő-kápolna csinos falusi templomhoz hasonlít, közelében, nagy szép kert közepén, az izléses nyári színház emelkedik, magosan, haladó meg a szomszéd házak tetejét.”

Még emlékszem rá rozzant korából. Alt mester nem sokkal a megnyitása, 1843 május,

1 után rajzolhatta le „...egy szerencsés és igen hatályos mozzanatot választva tárgyául. Eppen Norma adatik. Az előtérben áll a büntetélte papné — szűztársaitól környezve. A színtér hátulról megnyílik, 's mintegy varázsütés által feltűnik a háttérben a gellérthegy... gyönyörű alkonyi tájképpé alakulva.”

Itt az autóbuszom. Befordul az Alagútba. Ez még nem volt meg akkor. Sem a híd, „... mellyre — írja a könyv — már rég kancsal szemmel tekintnek az adómentesség szűkeklű bajnokai”, a Werbőczy-védte jog kiváltságosai. De már megvolt „az ünnepélyes alapkő leltétel... a magasztos ünnepély a pesti hídfő zargátjának fenekén, több ölnyi mélységben a víztükör alatt... s az akkor használt kőműveskanál és kalapács emlékül... a Nemzeti Múzeumban tététt le”.

A József-tér sarkától gyalog megyek hazáig. E tér „a legnagyobb és legrendesebbekhez

tartozik, köröskörül a legékezebb házsorokkal...” Ennél a képnél is elárulja a szerző, hogy derék hazafi, nyilván a haladó eszmék, az ország átalakításának híve, mert fájialja, hogy ilven alkalmas helyen például miért nem állít a nemzet szobrát „a dicshoszorúta sérfiaknak, kik megérdemlenék, hogy buzditó példa guanánt emlékekkel tiszteltessenek”.

Alkanyarodom a Vörösmarty-térre.

Bocsánat! A' színház terére, mely „a legélénkebb tér Pesten”. Hatalmas, oszlopos köpaltára néz a szobor: ennek a helyén volt „a roppant városi színház”, a német színház, a redout-épület — a Vigadó — eleje. „Rendkívül nagyszerű a mellette lévő csemegeterem”. de most hadd ne térjek be ide, az eszpresszóba... A tér sarkán „a' Fischer-féle csinos fagylda” kioszkja is hiába olyan hí-

a sok arslán és napihős ilyenkor tartja leginkább a szokott utcaiz szemlét, a hullámzó sokaságban fel 's alá tolokodván”.

Arszlánt és napihóst alig látok. Nem mondom, „csinos népek” mennek a Bartók-terem felé. Munkások, orvosok, fiatal-ság. Nyoma sincs semmiféle „fel 's alá tolokodásnak”.

Bemegyek a Közértbe. Ez már olyan amilyennek Alt Rudolfék látták itt a boltokban: tényleg „a' leggyönyörűbb cikkek taláitnak a' legizletesebb módon kiállitva”.

K. L.

vogató, most nem kívánom a fagylatot. Itt ragyog előttem „a' vaczi utca. t. i. a' közlekedés és nyilvános mozgalom fénypontja”. Az első sarokház szögletét, balra az utcában, emeletmagas szobor díszíti, a Kristóf-patika fölött. „Egyik bolt a' másikat múlja felül ékességével... Délutáni órákban a' legcsinosb nép hullámszik fel 's alá,